

INTERGRANIT d.o.o u stečaju

Na br. St-1960/17

Zagreb, Trg J.F. Kennedyja 6 b

Zagreb, 10.5.2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Petrinska 8

ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
P R I M L J E N O
12-05-2021
poštom — neposredno
primj. priloga
priložba

Vezano uz rješenje suda od 27.4.2021. stečajni upravitelj za parnični predmet P-3440/20 koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu i parnični predmet P-2120/20 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu u kojima su iste parnične stranke, ali u navedenim sporovima u suprotnim ulogama, daje

O č i t o v a n j e

1.- Sporovi poput navedenih su vrlo rijetki u stečajnim postupcima, jer i okolnosti u stečajnim postupcima, u pravilu, nisu moguće u predživotu tvrtki koje su došle u stečaj. U ovom slučaju, međutim, došlo je do stjecanja više činjeničnih i pravnih elemenata koji u uobičajenom slijedu događaja se ne pojavljuju, pa čak se i ne mogu pojaviti. Ipak se to dogodilo, najviše zahvaljujući želji da se do imovine dođe „zaobilaznim“ putem, što bi vjerojatno tako i ostalo da nad tvrtkom Intergranit d.o.o. nije otvoren stečajni postupak. Osim toga, zakonska zastupnica (Slavica Ivanković) nije htjela surađivati sa st. upraviteljem, iako je pismeno i telefonski zamoljena, bez obzira na obavezu po SZ, već je to nerado obavljao Krunoslav Ivanković kao vlasnik obrta „Moje malo zlato“, koji je koristio predmetni poslovni prostor, kasnije se utvrdilo da se smatrao vlasnikom prostora.

Prvo, po Zakonu o trgovačkim društvima su propisana pravila rada raznih vrsta trgovačkih društava. No, svima je zajedničko da trgovačka društva uvijek djeluju kao cjeline za sebe i posluju nezavisno od osnivača, s naglaskom da je imovina društva uvijek njegova, a ne od osnivača. Problem je što se u praksi tvrtka nerijetko poistovjećuje s osnivačem (najčešće direktorom kao zakonskim zastupnikom).

Drugo, u ovom predmetu tvrtka Intergranit d.o.o. je upravo tako postupila putem svoje direktorice. Privatna osoba Krunoslav Ivanković (sin zakonske zastupnice) sklopio je ugovor o kreditu 2006. g. sa stranom pravnom osobom /Zadrugom RBA/, koja je tražila jamstvo za kredit koga daje privatnoj osobi. Intergranit d.o.o. je dao jamstvo i RBA se upisala u gruntovnici na imovinu pravne osobe kao kao založni vjerovnik. Odmah, nakon toga, K.Ivanković kao vlasnik obrta kupuje nekretninu koja je bila jamstvo, bez obzira što u ugovoru o kreditu i ostalim pratećim dokumentima izričito stoji da se zabranjuje bilo kakve manipulacije sa založenom nekretninom do otplate kredita (koji je dan na 10 godina), a posebno se zabranjuje prodaja, najam i sl. U prvoj fazi st.postupka st. upravitelj nije znao za takve ugovorne odredbe (nije mu ugovor uručen), već ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine i to između obrta i Intergranita d.o.o., ali mu je upis vlasništva u gruntovnici odbijen, jer obrt ne može biti nosilac vlasništva, nego obrtnik. Stoga su K. Ivanković i Intergranit d.o.o. sklopili aneks u kome je kupac nekretnine Krunoslav Ivanković, a koju je i platio po izvješću banke. Međutim, na temelju toga K. Ivanković nije zatražio upis vlasništva. Stoga je u prvoj

konstataciji st. upravitelj naveo da K. Ivankoviću ima osnova za priznanje izlučnog prava. Nakon dodatnog prikupljanja dokumenata st. upravitelj je odustao od priznanja izlučnog prava, pa je to u podnesku sudu naveo.

Treće, u st. postupku zadruga RBA je razlučni i stečajni vjerovnik, jer mu K. Ivanković nije vratio kredit, pa je od založnog jamca (Intergranit d.o.o.) tražio uplatu. Obzirom da K. Ivanković nije htio predati nekretninu vlasniku nekretnine tj. Intergranitu d.o.o. u stečaju, postupak elektroničke prodaje putem Fine je obustavljen. K. Ivanković je podnio tužbu OGSZ tvrdeći da je vanknjižni vlasnik, Intergranit d.o.o. u stečaju je po odredbi SZ podnio tužbu TSZ radi predaje u posjed nekretnine na kojoj je knjižni vlasnik. Na pripremnom ročištu kod OGSZ stavljen je prigovor stvarne nenadležnosti toga suda s napomenom da će se nakon ustupanja predmeta TSZ zatražiti spajanje oba spisa zbog u biti identične pravne i činjenične osnove, ali suprotnim petitima.

Četvrto, polazeći od načela pakta servanda ugovor s RBA bi se u cjelosti morao poštovati i sve međusobne radnje K. Ivankovića i Intergranita d.o.o. ne mogu imati važnosti. Okolnost da je K. Ivanković uplatio određen iznos u korist Intergranita d.o.o. na temelju ugovora koga nije smio sklopiti – govori o tome da je sklopljen protupravno, a isto tako i davanje zabranjenog jamstva na njegov ugovor s RBA od strane Intergranita d.o.o. kao i sam čin kupoprodaje je ne samo protupravan, već i kažnjiv. Stoga je ispravno zaključiti da je K. Ivanković postupajući kako je opisano svjesno djelovao – pravno rečeno – u korist vlastite štete, jer je kupio stvar koja je sui generis extra commercium, pa iz toga snosi sve rizike. Kakav će stav u parničnom postupku zauzeti sud – ne može se decidirano tvrditi.

Peto, ukoliko bi odluka suda bila povoljna za Intergranit d.o.o. u stečaju, tada bi troškovi zastupanja po odvjetniku bili u skladu s odnosnom tarifom, odnosno i sudski u skladu odredbi o sudskim pristojbama. Međutim, ukoliko odluka bude nepovoljna, tada odvjetničko zastupanje neće biti plaćeno, a ni sudski troškovi, jer st. dužnik nema nikakve druge imovine, osim predmetne.

2.- Ovim se obavještava sud da je predloženi odvjetnik Milan Mileusnić odustao od zastupanja, pa se moli da se imenuje odv. Josip Tabak iz Zagreba, Jordanovac 113, koji je u dugogodišnjoj praksi u trgovačkom pravu i koji će sklopiti sporazum o zastupanju s odv. nagradom prema tarifi u odnosu prema uspjehu u parnicama, dakle – ako se sporovi ne dobiju – radit će pro bono.

Stečajni upravitelj

Petar Popović

INTERGRANIT d.o.o.
u stečaju
Zagreb